

מ"י 33630/10/16 - דוד מירזה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 33630-10-16 מדינת ישראל נ' מירזה

בפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקש: דוד מירזה
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת הסניגור לעיין מחדש בהחלטתי שנתנה ביום 18.11.2016, בגדרה הוחלט לדחות בקשת החשוד לאסור על פרסום שמו כחשוד בעבירות על פי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

סקירת ההליכים הקודמים

1. בהחלטתי שלעיל קבעתי, כי החשוד לא הצליח לשכנע, כי אם יותר הפרסום, יורע מצבו הרפואי של אחד מבני משפחתו, עד כדי סכנה ממשית לחייו.

בין היתר קבעתי, כי אף שהוצג בפניי תיעוד הנוגע למצב רפואי מורכב של קרוב המשפחה, הרי שלא הוכח, במידה הנדרשת, כי מצב זה יוחמר דווקא בשל הפרסום, להבדיל מהיבטים אחרים של החקירה, שאף בהם יש כדי להוביל למצבי לחץ ומתח. כמו כן קבעתי, כי לא הוכח בפניי, כי הצפי להחמרה במצב רפואי נטען זה הינו, כנדרש על פי הפסיקה, ברמה קרובה של וודאות.

2. על החלטתי זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בתל אביב (ע"ח 48889-11-16 מירזה נ' מדינת ישראל). ביום 8.12.2016 קבעה כבוד השופטת ל' מרגולין - יחידי, כי יתאפשר לחשוד להגיש חוות דעת רפואית אשר תפרט תולדות מחלת בן המשפחה; תתייחס באופן קונקרטי לסיכונים ולמידת הסתברותם, וכן תידרש לשאלת הקשר הסיבתי בין הפרסום לבין הרעה אפשרית במצב בן המשפחה, כמו גם למידתה של הרעה זו, ככל שהיא קיימת. לאחר הגשת חוות דעת כאמור, ייבחן מחדש מערך השיקולים הנדרש לעניין, הן על ידי המשיבה, הן על ידי.

3. ואכן, ביום 26.12.2016 הגיש בא כוח החשוד בקשה לעיין חוזר, לה צורפה חוות דעת מטעם ד"ר בלוך, מטעמה הוגש אף המסמך הרפואי אליו התייחסתי בהחלטתי הקודמת. כן צורף תצהיר מטעם עדה שנכחה בדירת

החשוד ביום מעצרו, ממנו עולה כי באותה העת נצפה בן המשפחה נסער, רועד כולו, תוך שניכר כי הוא סובל מבעיה רפואית חמורה.

4. לבקשה צורפה עמדת המדינה, לפיה לא מצאו נציגיה לנכון לשנות מעמדתם, בין היתר כיוון שלא נמצאה בחוות הדעת התייחסות לשאלות שנימנו בהחלטת בית המשפט המחוזי.

5. בדיון שהתקיים בפניי אתמול, טענו הצדדים את טענותיהם, ואף החשוד נשא דברים, במשך פרק זמן ממושך.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי פעם נוספת בחומר החקירה, לרבות בחומרים שהתווספו מאז החלטתי האחרונה, ובדוח הסודי, מצאתי לנכון לדחות את הבקשה, ולהורות, כי החלטתי הקודמת תישאר בעינה.

מצב בן המשפחה ביום המעצר

7. ראשית, באשר לשאלת מצבו של בן המשפחה ביום מעצר החשוד. ב"כ החשוד, אשר טען ללקוחו, במסירות רבה, כל שניתן לטעון, הציג בפניי, כאמור, תצהיר מטעם עדה אשר נכחה בדירת החשוד בשעת המעצר, והתרשמה, כי קרוב המשפחה היה נסער, וחווה "התקף" בעל מאפיינים בולטים, שאף הדיוט יוכל לזהותם.

8. בתגובה, הציגה המשיבה שני מזכרים, מטעם חוקרי מס הכנסה שנכחו אף הם במקום במועד הרלבנטי. ממזכרים אלה עולה, כי לא ניכר כי בן המשפחה היה "במצב של חרדה" בשעת המעצר, וכי לא עלו תסמינים גופניים או נפשיים המעידים על מצוקה משמעותית, מעבר לזו שמקורה במפגש, מלחיץ מטבעו, עם גורמי החקירה.

9. בנסיבות העניין, איני מוצאת לנכון לאמץ במלואה את התרשמותה של העדה ממצב בן המשפחה ולקבוע, על סמך דבריה, כי מצב בן המשפחה בעת המעצר, משקף הסתברות להחמרה ולנזק בדרגה הנדרשת על פי החוק וזאת אף אם אניח, כי ניתן להסתפק - בשלב מקדמי זה - בתצהיר העדה, מבלי שתחקר על תוכנו, כדרישת המדינה.

כאמור, התרשמות זו של העדה אינה משתקפת במזכרי החוקרים. מעבר לכך, לא מצאתי כי באה לידי ביטוי בחוות הדעת המשלימה, שנערכה ביום 21.12.2016.

חוות דעת זו זהה כמעט למסמך הראשוני שהובא לעיוני, ולמעט כותרתה, ותוספת אבחונות בנוגע לרעד שלא היה קיים בעבר, לא מצאתי בה שינוי בעל משמעות המוסיף לנתונים שנשקלו על ידי בעבר. אעיר, כי קיים דמיון גם בנוגע לפירוט הטיפול הרפואי וההיסטוריה הרפואית ואף את האמירה הכללית בדבר דחק נפשי רב בתקופה האחרונה, ניתן היה למצוא באותו מסמך ראשוני.

בחוות הדעת לא צויין דבר בנוגע לאותו התקף, שהינו, על פי תיאור העדה, אירוע משמעותי ומובחן. עוד יודגש, כי בחוות הדעת אף לא נכתב, כי אותו בן משפחה ציין בפני הרופאה המטפלת, כי הסתבכותו של החשוד בחקירה משפיעה על מצבו הנפשי ובעקיפין, אף על זה הגופני, כמו גם על חששו מחשיפת שמו. למעשה, עיין בחוות הדעת מעלה, כי לא צויין במסגרתה, כי כלל נערכה שיחה כלשהי עם קרוב המשפחה טרם חתימתה.

העדר התייחסות להשפעת הפרסום על מצבו הרפואי של בן המשפחה

10. על פי סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן - החוק) בית המשפט רשאי לאסור פרסום של חשוד טרם הגשת כתב אישום: "**אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני הענין הציבורי שבפרסום**" (ההדגשות הוספו, ש.ב.).

כאמור לעיל, בהחלטתו, ציין בית המשפט המחוזי מתווה ברור לתוכן האמור להיות כלול בחוות הדעת, ומעבר לעניין השפעת אירועי יום המעצר על בן המשפחה, קבע, כי חוות הדעת תתייחס להשפעת הפרסום על מצב בן המשפחה.

ודוק: נוכח הוראות החוק, השפעת הפרסום העיתידי על מצבו הרפואי של בן המשפחה היא השאלה המרכזית שבפניו.

אלא שבחוות הדעת לא נמצאה התייחסות לסוגיה זו.

11. ומדוע? במהלך הדיון התחוויר, כי טענת החשוד היא, כי גם בשלב זה, בחר למדר את בן המשפחה כליל מכל המתרחש, ולדבריו, הקרוב לא ידע דבר: "כל עוד אני חי" (ראה דבריו בעמ' 17 ש' 20 לפרוטוקול הדיון).

ואכן, בן המשפחה לא התייצב לדיון, על אף האמור בסעיף 11 להחלטתו הקודמת, וכן לא הוגש תצהיר מטעמו הנוגע להיבטי השפעת החקירה, כמו גם הפרסום על מצבו.

עוד עלה מטעונו הסיניגור, כי נמצא תירוץ להצדקת מפגש הקרוב עם הרופאה המטפלת, מבלי לחשוף בפניו כי מטרתו של מפגש זה, הינה הכנת חוות דעת לצורך ההליך המשפטי. נטען, כי אף הרופאה "מבינה כי אין לחשוף את התמונה האמיתית".

12. טענת החשוד בדבר "הסתרה מוקפדת" של פרטי ההליך מפני בן המשפחה, לה שותפים אף קרובי משפחה נוספים (ראה תחילת עמ' 16 לפרוטוקול) הינה טענה מוקשה. ניתן להניח, כי קרוב המשפחה, אשר ידע על תחילתה של החקירה, יבקש לברר מה עלה בגורלה, זאת בעיקר כאשר החשוד עצמו משוחרר בתנאים מגבילים, שמטבע הדברים קשה להעלימם מסביבתו הקרובה.

משכך, העדר כל התייחסות מטעמו של הקרוב, באופו ישיר או עקיף (באמצעות הרופאה), הנוגעת להשפעת החקירה עליו, מעוררת תהיות. הקושי מתחזק, עת ברור, כי הערכאות השונות שדנו בעניין, נתנו משקל לא מבוטל לעניין זה. עוד אציין, בהקשר זה, האמור בסעיף 12 להחלטתי הקודמת, בכל הנוגע לעיתוי העלאת הטענה בדבר מצב הקרוב.

13. יחד עם זאת, נכונה אני לקבל, לצורך שלב זה, כי החשוד אכן מסרב לשתף את קרוב משפחתו בנוגע להליך החקירה. אלא, שככל שכך הוא הדבר, איני רואה כי יש בחוות הדעת, שנערכה, כנטען, בלי שיתוף פעולה אמיתי עם בן המשפחה, על מנת לשנות מהחלטתי הקודמת. חוות הדעת הנוספת נועדה להאיר את עיני בית המשפט בנוגע להשפעת פרסום הפרשה על מצב קרוב המשפחה, ואך לשם בירור שאלה זו הושב בתיק לדיון נוסף בפניי. כאמור, לא מצאתי כי היא מכילה מידע הנוגע לדבר, או אף מידע רלבנטי חדש לזה שפורט במסמך הראשוני.

החשוד פירט, ובהרחבה, טעמיו שלא לשתף את בן המשפחה בהליך, אולם, משבחר לפעול כך, לא הניח בפניי תשתית עובדתית המאפשרת העתרות לבקשתו, ואף לא הוסיף למסד הנתונים על בסיסו נתנה החלטתי הקודמת.

כמפורט לעיל, חסרה חוות הדעת את המידע שנתבקש על ידי בית המשפט המחוזי ובמצב דברים זה, לא ניתן לקבוע, כי החמרת המצב המתוארת בחוות הדעת כלל קשורה להליך החקירה (שכאמור, נטען כי הוא מוסתר מהקרוב), ובבחינת קל וחומר, כי היא קשורה לעניין פרסום שם החשוד.

14. עוד אעיר, כי מדברי ב"כ החשוד עצמו, עולה, כי ניתן, בהערכות מתאימה, ובעתיד, לפעול להנגשת המידע לקרוב המשפחה, באופן שלא יסכן את שלומו - ראה דבריו בעמ' 17, ש' 12 ואילך. אף לכך אתן משקל.

15. אציין כי עיינתי בחומר החקירה ובדוח הסודי אשר הוכן לקראת הדיון, התרשמתי כי חלה התקדמות בחקירה מאז החלטתי האחרונה והמסד הראייתי התחזק. יש לקוות כי המשיבה תפעל לקידום מהיר של החקירה ולהחלטה בדבר המשך אופן הטיפול בפרשה.

סוף דבר

16. הבקשה נדחת. אני מתירה לפרסם את שם החשוד, כאמור בהחלטתי הקודמת, ומטעמיה. כן אני מורה, לבקשת בא כוחו של החשוד, על עיכוב ביצוע החלטתי זו עד ליום 10.1.2017.

17. מכח סמכותי על פי סעיף 70(ד) לחוק, אני אוסרת על פרסום תוכן הדיון שהתקיים בפניי ביום 4.1.2017, לשם מניעת פגיעה בפרטיות אדם שהוזכר בו, ונוכח חשיפת מידע רפואי.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ז, 5 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

